

[Tinning]

gørelsen kommer engang i april-maj, og så når vi det nok, selv om vi ved, vi har meget travlt på det tidspunkt.

Fru Tove Lindbo Larsen erklærede sig enig i intentionerne, og det er jo rart. Hun sagde også, at her havde vi et beslutningsforslag, der var meget omfattende i sit indhold, og hvor beslutningsgrundlaget nok kunne kaldes mindre grundigt, eller at vi ved ikke så meget. Det er jeg lidt ked af, fordi jeg synes egentlig, at vi efterhånden ved en hel del, og hvis vi tager beslutningsforslagets punkter ét for ét og starter med punkt 2 til en forandring, så drejer punkt 2 og også punkt 3 sig om de kviksvølvfri tandfyldningsmaterialer. Det, vi ved, er vel to ting. Vi ved, at folk, som har mange kviksvølvplomber i tænderne, har ret meget kviksvølv i udåndingsluften. Det kan man måle. Så kan man tippe meget rimeligt, at det har de nok også i indåndingsfasen, hvorfor man om folk, som har mange kviksvølvplomber, roligt kan sige, at de hiver ret meget kviksvølv ned i lungerne, og det er en dårlig ting.

Så meget ved vi. Vi ved også, at Sundhedsstyrelsen og nogle tandlæger – der er noget uenighed dér – siger, at det er helt fint med disse plastfyldninger, men det er nu engang sådan, at man kan bruge kviksvølv til kindtænderne, og så kan man bruge plast til det andet. Det hedder i Sundhedsstyrelsens sprog:

»1. Sølvamalgam er velindiceret som fyldningsmateriale i kindtænderne og kan ikke her erstattes med plast, og

2. Plast er velindiceret som fyldningsmateriale i for- og hjørnetænder og fungerer her væsentligt bedre end emaljement.«

Det står i en skrivelse fra 13. december 1984, som vi selvfølgelig kan få i udvalget til dem, der interesserer sig specielt for det. Man kan altså godt, i hvert fald på en del områder, hvor man bruger tandfyldninger, bruge noget mere plast, og vi ved i hvert fald, at det er meget uheldigt at bruge kviksvølv, fordi det faktisk har nogle meget negative sundhedsmæssige virkninger.

Derfor mener jeg, at man positivt kan overveje vores punkt 2, altså ændre sygesikringens tilskudsregler. Det er selvfølgelig også meget bevidst, at vi har sat et punkt ind, der drejer sig om at sætte forskning i gang og forstærke forskning i at finde på noget nyt.

Når fru Lone Dybkjær siger, at det er nok ikke så klogt, at vi her har tandfyldninger med, for så bliver vi aldrig færdig, tror jeg – det er klart, hvis man tager det udgangspunkt helt bogstaveligt, bliver vi nok ikke færdig – at fru Lone Dybkjær ville antyde, at der var så mange problemer med det, så det kan tage måneder. Jeg tror trods alt, at det må være muligt at overveje ændring af disse tilskudsregler på baggrund af den viden, vi allerede har. Det må i hvert fald være muligt, synes jeg, at blive enige om, at vi skal have sat noget forskning i gang for at finde noget, der kan erstatte kviksvølvplomberne. Så langt kan vi formentlig komme i fællesskab. Det forestiller jeg mig da.

Om punkt 4, om at indføre krav om filtre på alle tandklinikker: jeg er enig med fru Anne Grete Holmsgård i, at det jo egentlig skulle være overflødig, noget, tilsynsmyndighederne burde have klaret, men det har de altså så ikke. Så vidt jeg ved, var det i hvert fald sådan i 1985, at det kun var halvdelen af klinikkerne, der havde spytsugefiltre, som de hedder, og det er klart nok for lidt. Oven i købet er det sådan ude i det virkelige liv, og det er næsten grotesk, at nogle af de steder, hvor man har filtrene, kan man ikke rigtig finde ud af, hvor man skal gøre af filterslammet. Så lægger man det i et hjørne, og på et eller andet tidspunkt hælder man det ud alligevel. Hvis det bliver resultatet, og det gør det jo en del steder, er det dobbelt grotesk, at man først investerer i et filter og bagefter sørger for, at filtret ikke får nogen praktisk betydning.

Det er også derfor, vi har forslaget punkt 5 om at skærpe tilsynet. Om det sidste punkt, om kviksvølvtermometre, nævnte ministeren, at der er nogle uafklarede problemer om brugen af elektroniske termometre. Det er muligt. Det kan vi spørge om i udvalget, hvad det skulle være for nogle uafklarede problemer. Vi har selvfølgelig forsøgt at undersøge sagen, fordi vi forestiller os, at nogle måske ville sige, at det ved man ikke nok om, men man har lavet nogle undersøgelser om det. I Ugeskrift for Læger fra den 23. september 1985 er der en undersøgelse, en såkaldt sammenlignende undersøgelse af temperaturmåling med elektronisk termometer og kviksvølvtermometer, og dér skriver man i resuméet: